

plejer at have en sådan noget stor bekymring for sådan almindeligt sløseri med statens midler. Jeg prøver faktisk at iagttage, at de midler, som vi bruger, bliver brugt på en ordentlig og for-svarlig måde.

Når det er meget afgørende at gøre det nu, er det ikke alene af bekymring for handelsuddannelserne, men snarere for at erhvervsskolerne som skoleform i deres håndtering af ungdomsuddannelsen som sådan til fordel for alle elever, også svagere elever, får en samlet flerårtafte.

Jeg håber meget, at samtlige af Folketingets partier vil medvirke til det, ikke kun i forhold til hhx, men i forhold til samtlige erhvervsskoler-nes uddannelser, for vi har brug for erhvervs-skolerne som fyrtårne rundtomkring i det regionale uddannelsesliv, og der er partierne overor-derentlig velkomne, også hvis de vil deltage i mø-derne eller have bilagene tilsendt.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg må så bare afslutningsvis konstatere, og det er egentlig ikke noget spørgsmål, jeg konstaterer kun, at jeg ikke har fået noget svar på det om klassekvotienterne, på, hvorfor det almene gymnasium maksimalt må have 28, og hhx skal have minimum 31 elever.

Jeg har heller ikke fået noget svar på mine spørgsmål om, hvorfor man har frataget handelsskolerne de indtægtsmuligheder, de havde. Man siger så tit, man skal være kreativ, og at man skal kunne finde ud af nogle indtægtsmuligheder. Det fandt de ud af med pc-kørekortene og også med kortere kurser i enkeltfag, som gav en hel del penge, men den indtægtsmulighed har man så ovre i det ministerium, som ministe-ren er chef for, let og elegant taget fra skolerne. Det er der så sikkert en eller anden forklaring på, men den er bare svær at forstå på de enkelte skoler.

Jeg spørger endnu en gang: Det arbejde, der nu foregår, er det en form for et kulegravnings-arbejde, hvori skolerne også bliver aktivt ind-draget og får medindflydelse på resultatet?

Jeg synes stadig væk, vi har et problem i rela-tion til udgifterne: over 60.000 kr. pr. elev i det almene gymnasium og kun omkring 40.000 kr. i hhx. Når de reelt står med en uddannelse i hånden, der kan give i hvert fald samme mulighe-der, så synes jeg, der er et eller andet, der siger mit indre hjerte, at der er for stor en difference imellem de to tal, selv om man ikke må sam-menligne, som ministeren sagde.

Undervisningsministeren (Margrethe Vest-ager):

Jeg skal gerne gentage mit svar på spørgsmålet om klassekvotienter. Sådan som det er nu, er der ingen regler for klassekvotienterne. Der er over-enskomstmæssige krav til det almene gymnasi-um, som gør, at det er ekstra ressourceudløsen-de, hvis man kommer over de 28 elever. Der fin-des ikke den type regler for erhvervsskolerne. Der er tværtimod meget vide rammer for, hvor-dan man tilrettelægger det, både når man kører med store klasser, og når man kører med mindre hold, også der, hvor det bliver værkstedsoriente-ret, f.eks. med simuleringsværksted i forhold til en handelsvirksomhed. At man let og elegant skulle have fået frataget indtægtsmulighederne, har jeg meget svært ved at genkende, da jeg jo var en del af processen, da det skete. Det var genstand for temmelig meget debat. Der var na-turligvis orientering. Skoleforeningerne var ind-draget.

Det, der var baggrunden for det, var ikke, at man fratog nogen en indtægtsmulighed eller ændrede et taxameter, som havde vist sig at være alt, alt for generøst i forhold til den måde, kurserne fungerede på – også fordi vi kunne se, at kurserne mange steder fungerede som en overordentlig billig efteruddannelsesmulighed meget nær på virksomhederne. Det vil sige, at vi måske i virkeligheden slet ikke ramte dem, som havde de allerstørste behov, men i stedet for ramte store grupper af fastansatte, som virksom-heden havde en selvfølgelig forpligtelse til selv at efteruddanne, men hvor man så brugte det of-fentlige system, også ud over enhver forstand.

Jeg skal meget gerne finde sagerne frem, også de spørgsmål, som blev stillet i den anledning. Det gør jeg gerne, hvis der er brug for at genop-friske denne historik, som jeg tror er meget, me-get kendt af alle, som interesserer sig for uddan-nelsesspørgsmål.

At der i øvrigt i øjeblikket foregår, synes jeg, udmærkede drøftelser med en stor interesse for det her felt i den kreds af partier, som vælger at modtage invitationen, er så noget andet.

Jeg håber, at også skolerne – når vi når ud på den anden side – med den inspiration, de giver til processen, vil finde et tilfredsstillende resul-tat. Men det kommer an på, hvordan drøftelser-ne foregår i den politiske kreds, dér, hvor man har tid til det og ikke bare skal bruge det til at slå nogle overskrifter fast i forhold til det mere ud-advendte.